

XXI wiek zdominowany jest przez postęp technologiczny. Internet umożliwia gromadzenie ogromnej liczby danych, co doprowadziło do powstania nowych obszarów naukowych dotyczących big data. Big data wpłynęło również na rozwój algorytmów pomagających w prognozowaniu zdarzeń. To z kolei wpłynęło w wielu sektorach na proces podejmowania decyzji, które jest obecnie ułatwione, a czasem nawet całkowicie przejęte przez algorytmy, korzystające coraz częściej ze sztucznej inteligencji (AI). Sztuczna inteligencja ma gigantyczny potencjał w rozwijaniu automatycznego podejmowania decyzji, zwłaszcza w sektorach z dużą ilością big data, i jest dynamicznie rozwijana przez takich gigantów jak Google, Facebook czy IBM.

Działalność organów ścigania jest również działalnością generującą dużą ilość danych, w tym danych gromadzonych za pomocą nowych technologii (np. rozpoznawanie twarzy, dane biometryczne, cyfrowe odciski palców, inwigilacja online). Tym samym big data, algorytmy i sztuczna inteligencja mają również potencjał wpływać na działania w tym sektorze, co rodzi jednak poważne wątpliwości natury prawnej i etycznej. Najbardziej alarmujące są kwestie dotyczące przyszłości podejmowania decyzji w oparciu o algorytmy i sztuczną inteligencję: Czy będzie możliwe zatrzymanie lub podjęcie czynności operacyjnych wobec osoby na podstawie decyzji algorytmu? W jakim stopniu decyzje organów ścigania mogą być wspierane przez algorytmy lub sztuczną inteligencję? Jak zapewnić, aby algorytm nie podejmował błędnych decyzji, w tym prowadzących do dyskryminacji?

Przez długi czas tematy były adresowane tylko przez dzieła science-fiction. Jednak szybki rozwój technologiczny wpłynął również w ostatnich latach na sposób działania organów w sprawach karnych. Najbardziej znanym przykładem jest COMPAS, czyli sztuczna inteligencja wykorzystywana w Stanach Zjednoczonych do podejmowania decyzji dotyczących statystycznego prawdopodobieństwa rehabilitacji lub ponownego popełnienia przestępstwa przez skazanego. Jest już pewne, że najbliższa przyszłość przyniesie o wiele więcej przykładów. Wiele państw pracuje już bowiem nad algorytmami i AI wspierającymi działania organów śledczych, do których należą m.in.: symulacje wspierające decyzje operacyjne, systemy przewidywania przestępczości, boty służące do identyfikacji prawnie chronionych informacji, zautomatyzowana inwigilacja komunikacji elektronicznej. Potrzeba rozwijania tych narzędzi będzie również wynikać z faktu, że technologia wpływa też na *modus operandi* grup przestępczych, a nawet generuje całkowicie nowe rodzaje przestępstw, których zwalczania za pomocą tradycyjnych narzędzi będzie niemożliwe.

Projekt koncentruje się więc na wykorzystaniu big data i korzystających z nich algorytmów oraz sztucznej inteligencji w procesie podejmowania decyzji przez organy ścigania. Celem projektu jest wypracowanie koncepcji i założeń ram prawnych dotyczących warunków i standardów korzystania z takich narzędzi, uwzględniających prawa fundamentalne UE i przepisy dotyczące ochrony danych osobowych.